

БЪДЕТЕ СВЯТИ

Дейвид Уилкерсън
1 Април 1982

Три месеца след напускането на Египет, Израел пристигна в подножието на планината Синай и установи лагер там. Мойсей се изкачи на трудно достъпната планина, за да общува с Господа. Бог го извика и му каза:

„Ще дойда при теб като тъмен облак, за да могат хората да ме чуят, когато говоря с теб. И тогава те винаги ще ти вярват. Слез долу и подготви хората за посещението ми... Освети ги...”

На сутринта на третия ден имаше мощна буря с тътен и гръмотевици, и голям облак се спусна над планината.... Цялата планина Синай беше покрита с дим, защото Йехова слезе върху нея във формата на огън.... Цялата планина се разтресе силно....

И когато тръбният глас се усилваше Моисей говори, и Бог му отговори с тръбен глас..." (Изход 19:9-19 Жива Библия)

Какво Бог протръби на Мойсей и на Своите избрани хора? Следните думи:

„И вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ...” (Изход 19:6).

В книгата Евреи има разтърсващо земята пророчество, което предстои да се разкрие в това време. Бог е обещал да говори още веднъж – така, както го направи на планината Синай!

„Чийто глас разтърси тогава земята; а сега Той се обеща, казвайки: ‘Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето’”. (Евреи 12:26).

„Внимавайте, да не презрете този, Който говори; защото, ако ония не избегнаха наказанието, като презряха този, който ги предупреждаваше на земята... ако се отървем от Този, Който предупреждава от небесата!” (Евреи 12:25).

Бог още веднъж говори от небето. Посланието е същото, каквото беше по времето на Мойсей. Нашият Бог дори прогърмява тази прекрасна заповед.

„Бъдете свети, понеже Аз съм свят” (1 Peter 1:16).

Бог изисква съвършена святост!

Не може да избегнем езика на Писанието! Не бива да се осмеляваме да отстъпим от Божието описание на тези, които са призвани:

- святи и без петно
- славни, без петно или бръчка
- святи, безукорни, безупречни
- праведни, чисти
- изчистени от цялата мръсотия на плътта

Целият свят знае от лош опит, че тази заповед, да бъдем святи като Бог, е напълно невъзможна за изпълнение! Писанието ни казва:

„Няма праведен ни един; няма никой разумен ... няма кой да прави добро, няма ни един” (Римляни 3:10-12).

Всички ние сме съгрешили и отпаднахме от Божиата святост. Цялото човечество ужасно се провали в изпълнението на заповедта да бъде като Бог. Бог не каза: „Бъдете святи!” Той каза: „Бъдете святи, както и Аз съм свят!” Докато тази епоха става все повече покварена и нечиста, идващият с гръм призив към святост ще става все по-силен и по-силен в сърцата на хората.

Има само три начина да се откликне на Божиата заповед да бъдем святи. В момента вие сте в родилните болки на един от следните отговори.

I. Първият отговор е само да се откажем и да спрем с опитите да правим невъзможното.

Проповядвал съм в затвора в Мексико Сити на повече от 150 изнасилвачи и убийци. Служил съм на едни от най-грешните хора на земята, включително и на проститутки, гангстери, наркопласъори и пропаднали алкохолици. Винаги съм си задавал един и същ въпрос: „Как той, или тя, са стигнали до тук? Как едно нежно дете е станало толкова нечестиво и покварено? Как дяволът ги е уловил толкова здраво?”

Същият въпрос можеше да се зададе за евреите, които чуха Бог доловимо да говори на планината Синай: „Как е въобще възможно хората да забравят гърма, светкавиците, гласа на тръбата, свръхестествения пушек, голямото земетресение - и космическия глас на Всемогъщия Бог?” Как можаха да станат един толкова нечестив, противен, извършващ прелюбодеяния и покварен народ?” В продължение на шест дни тези хора гледаха Божиата слава – „И видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израилтяните

като огън пояждащ” (Изход 24:17). След това, четиридесет дена по-късно, същите тези хора, които бяха паднали по лицата си на земята поради Божието свято присъствие, танцуваха голи около златен телец, покланяха се на мъртъв идол - играеха, блудстваха, пируваха – напълно покварени! Само за 40 дни от небето към ада!

Бог се разгневи! Той заповяда на Мойсей: „Иди, слез, защото се развратиха твоите люде, които си извел из Египетската земя....” (Изход 32:7, 8).

Нищо такова не се беше случвало в световната история. Само за 40 дена един свят народ, и свято свещенство, беше се покварил. Първосвещеникът Аарон беше на планината Синай с Мойсей. „И видяха Израилевия Бог: под нозете Му имаше като настилка от сапфир...” (Изход 24:10). Как е възможно човек, който в действителност е видял Божиата слава, да отстъпи толкова бързо, да излее златно теле, да изгради олтар за него и да покани целия Израел да му се покланя?

Причината за този внезапен бунт ни връща към планината Синай – обратно към този гърмящ глас, обратно към Божиата заповед – „Бъдете святи!”

Зад целия този бунт стои гневът против Бога за това, че Той изисква от нас това, което считаме за невъзможно!

Дни наред израилтяните седяха в палатките си, обзети в размисли – изпълнени със страх от един свят Бог, Който изисква от тях святост. Скоро те проумяха, че това беше невъзможно. Виждам ги да отиват от палатка в палатка, да се събират на малки групи и да дават воля на гнева си: „Как е възможно да удовлетворим такова невъзможно изискване? Как можем да бъдем като Бога?” Някой казва немислимото: „Ами аз знам какво ще направя! Отказвам да живея в страх! Няма да служа на Бога на страха – на Бога, Който има толкова невъзможни за изпълнение изисквания!”

Скоро бунтът се разпространи като пожар. Хората започнаха да си казват: „Защо Богът на Мойсей ни доведе в пустинята, като знае колко слаби и крехки сме, и позволи да бъдем изкушени – и отгоре на това изисква невъзможното от нас?”

Дори първосвещеникът Аарон се поддал на гнева, на това усещане за безпомощност. Той беше видял Божиата святост и тя му изглеждаше висока и недостижима. Той слезе от планината Синай и се сблъска със собствената си греховност! И най-накрая той също си каза: „Какъв е смисълът? Аз никога няма да мога да живея така; твърде слаб и грешен съм!”

Светът е гневен на Бог! Той ги доведе гневни до пустинята на изкушението и на греха, и ги накара да треперят от страх. След това изиска от тях да бъдат святи и чисти! И най-лошото от всичко – за начина им на мислене – никой не им показва как да бъдат святи и добри!

II. Друг отговор на Божието изискване за святост е – направи най-доброто, по човешки възможно, да се покориш!

Каква болка, какво страдание, какво свърхчовешко усилие издържаха ревностните хора в опита им да угодят на Божиата заповед да бъдат святи! Павел им каза:

„Защото свидетелствувам за тях, че те имат ревност за Бога, само че не е според пълното знание. Понеже, ако не знаят правдата, която е от Бога и искат да поставят своята, те не се покориша на правдата от Бога.” (Римляни 10:2,3).

Те чува как прогърмя Неговата заповед: „Бъдете святи!” Затова те отговориха: „Ще бъдем святи, дори това да ни убива!” Те живеят под ужасното бреме от това, че не познават Писанието! Искат да бъдат святи, затова се опитват да се покорят на Бог чрез обикновената си човешка воля.

В крайна сметка, Библията не казва ли:

- Избягвай самото присъствие на злото
- Съпротиви се на дявола и той ще бяга от теб
- Изостави греха, който лесно те сплита
- Съблечи стария човек и всичките му зли желания
- Не се поддавай на изкушение с тялото си

Изглежда Бог е поставил цялата отговорност върху нас. Затова и ние тръгваме напред, опитвайки се да бъдем святи!

Някои са се отказали от пушенето, пиенето, танцуването, играта на карти, и дори ходенето на театър. Други се опитват да угодят на Бог като постят, молят се и Го умоляват да „отнеме всичките им лоши желания”. Обещават едно нещо след друго, само колкото да ги нарушат! Понякога свърхчовешки усилия, те могат да изтраят седмица, месец или по-дълго – и да не се поддадат на грях, който да ги спъне. След това точно, когато си мислят, че победата е спечелена, те се оттеглят! Изкушени, победени – и потънали в отчаяние!

Защо? Защото докато не се покорят на праведността на Христос чрез вяра, всичко е напразно. Те са си поставили непосилна задача! Всичките ни добри дела трябва да произтичат от едно чисто сърце, което е осветено чрез вяра в Христовото дело на кръста.

Бог презира всеки човешки опит да бъдем святи – когато е извършен чрез собствената сила на човека! Той презира всяка книга, всяка проповед, всяка доктрина, която призовава хората към святост чрез човешки правила и традиции. Цели движения на святостта са се пораждали от желанието на човека да направи всичко, което е възможно с човешки усилия, за да угоди на Бога и да бъде свят. Малцина дори са станали абсолютни легалисти.

Църковната история е изпълнена с абсурдни идеи за това как да бъдем святи. Четох за монаси, които спели на купчинки от тръни и натрошено стъкло. Други си връзвали единия си крак и са подскачали с другия, докато вързания крак стане негоден. Саймън Стилилт стоял на върха на стълб в продължение на тридесет години, и когато станал твърде слаб, до него издигнали друг стълб и той се вързал за него. През Средновековието дългите процесии на флагеланти пътували от държава на държава, скърбящи, плачещи, пеещи тъжни песни на покаяние, и бичуващи голите си гърбове, докато преминавали по улиците. Хиляди се присъединявали към тези процесии в опит да „унищожат злото с камшик“.

Ние също сме толкова виновни. Просто сме измислили съвременни начини да създадем святост. Първо, да имаш къса коса е грешно, а след това дълга. За грима и бижутата се е мислило като за нещо светско. Дългите ръкави и дългите рокли на жените били считани за святи. Готвенето в неделя или карането на велосипед на Шабат било грешно. Някои мислели, че трябва да си беден, за да си свят. Други си мислели, че Бог очаквал пълно отдръпване от обществото – и така започнали манастирите.

Помислете си за всички книги, написани от „святи“ хора. Хора, които са направили святостта толкова недостижима, сякаш е необходимо цял живот да живееш в самоотричане, мъка и скръб, дълги пости и голяма скромност! Съдържанието на тези книги изглежда толкова свято и чисто. Но много от тях са противни в очите на Бога. Защото така наречените „святи хора“ никога не са се покорявали на праведността на Христос – дар, който се дава само чрез вяра.

Апостол Павел каза -

„И да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра,” (Филипийци 3:9).

III. Единственият правилен отговор на Божието изискване за святост, е пълното предаване на Христовата святост!

„А сега и независимо от закон се яви правдата от Бога, ... сиреч правдата от Бога, чрез вяра в Исуса Христа, за всички и на всички, които вярват; защото няма разлика... а с Неговата благодат се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса,” (Римляни 3:21-24).

Бог ни показва един сигурен начин да станем напълно святи и съвършени пред Него – така че всички Негови деца да могат да живеят в пълен мир и радост, знаейки, че Бог гледа на тях като святи, чисти и невинни същества. И всичко това е безплатен дар!

Неговият дар на святост никога не може да бъде награда за нещо, сторено от нас. Той е не спечелено, незаслужено благоволение! Един съвършен дар!

„Не беше ли Авраам приет от Бога за всички свои добри дела? Не заслужи ли правото си да отиде на небето заради всички добри дела, които направи? Не! Защото праведността е дар. Ако човек можеше да го заслужи, като бъде добър, тогава той нямаше да е свободен дар, но той е такъв! И той се дава на онези, които не работят за него. Защото Бог обяви грешниците

за свети пред Него, защото имат вяра в Христос, която ги спасява от Божия гняв... ” (Римляни 4:1-5, Жива Библия).

Някои твърдят – „Зная, че да стана свят е по човешки невъзможно, но с Божията помощ, всичко е възможно“. С други думи: „Мога да се справя, стига Бог само да ми помогне!“ Изглежда мислим, че трябва да направим най-доброто, на което сме способни, и след като сме го направили, да помолим Бог да ни удари едно рамо!

Погрешно! Напълно погрешно! Ние не можем да бъдем свети, дори и с Божията помощ, защото Бог няма да помогне на един крадец в опита му да влезе през врата, която Бог не е отворил.

Това е дилемата, пред която са изправени много християни днес. Те се молят: „О, Боже, не виждаш ли колко усърдно се опитвам? Не усещаш ли агонията на сърцето ми? Не виждаш ли колко трудно се боря да остана чист? Боже, защо не дойдеш със специална сила, за да ми помогнеш в тази борба?“

Мислим, че Бог трябва да е възхитен от усърдните ни опити. Очакваме Той да застане на наша страна, да аплодира тежката ни работа – да копнее да ни привдигне, когато падаме. Предполагаме, че Той е удовлетворен от всичките ни усилия, от цялата ни борба срещу греха, от съпротивата ни срещу изкушението! Но Божието слово казва: „И ако се подвизава някой в игрите, не се увенчава, ако не се подвизава законно според Божиите правила“ (1 Тимотей 2:5).

Бог въобще не е заинтересуван християните да се борят срещу определени грехове. Той не е заинтересуван да закърпва слабите места. Той не иска да има нищо общо с борбите, които ние си избираме да имаме. Той иска повече от това – Той иска да постави мантията на Христовата праведност върху онези, които жадуват за святост! Иска да размени нашите мръсни дрехи на себеправедност за дух на святост – живот на святост – чрез вяра в Христа. Той иска да сложи край на всички обезкуражителни и безполезни борби да бъдем свети!

Покорството е единствения начин към Божият святост – покорявайки се на „...правдата от Бога, чрез вяра в Исус Христа...“

Да се покориш означава „да предадеш силата на волята си“. При Бог няма такова нещо като сила на волята – всичката сила е Негова! Той няма да позволи да съществува друга сила, освен Неговата! Бог изисква абсолютна святост с определена цел: Той иска да сме смирени поради това изискване! Той търпеливо наблюдава борбите ни да бъдем свети – и чака да се провалим толкова ужасно, че да изтичаме до трона Му, да паднем на коленете си и да извикаме: „Това е безнадеждно! Никога няма да стана свят! Аз съм слаб – плътски – грешен! Нищо добро няма в мен!“ Такъв вид покаяние търси Бог – да изповядаме слабостта на безплодните ни усилия – да отречем, че разполагаме с някаква сила над себе си.

Възлюбени – чуйте това – никога няма да бъдете облечени в Христовата святост, докато не паднете по лицето си пред Христовия трон - голи, бедни, окаяни, слаби, и напълно безпомощни! Трябва веднъж завинаги да признаете, че нямате сила да се съпротивлявате на

греха – че нямате нищо, което да предложите на Господа, освен една разпадаща се, победена и безпомощна буца пръст. Трябва да признаете, че не можете да бъдете святи – дори с външна помощ. Трябва да приемете святостта – като дар.

Най-големият дар, който можете дадете на Бог, е вярата ви, че Той ще ви даде Своята святост! Исаия се зарадва:

„Ще се развеселя премного в Господа, душата ми ще се зарадва в моя Бог; защото Той ме облече с одежди на спасение, загърна ме с мантия на правда... Така Господ Бог ще направи правдата и хвалата да поникнат пред всичките народи” (Исаия 61: 10, 11).

Целият ад ще се излее върху този наш обречен свят. Злите хора и съблазнителите ще станат дори още по-смели и по-жестоки в насилието си. Голотата ще присъства в най-гледаното телевизионно време – кабелните телевизии ще показват еротични и порно филми. Сатана е обявил война на светиите: развала, прелюбодейство, пиене – сексуален разврат, на който светът дотогава не е виждал. Навсякъде ще има безбожие, страх, закоравяване на сърцата – подигравка с всичко добро, чисто и свято!

Как ще устоим в час като този? Каква е нашата отбрана? Как да останем святи в такава нечестива епоха? Кое човешко същество ще съумее да се съпротиви на идващия потоп? Кой може да не се омърси и опетни от всичко това? Никой! Тоест не чрез собствената им сила.

Затова това послание на пълно предаване трябва да грабне душите ни! Само Бог има силата да ни пази святи – да ни представи пред Себе Си като свят народ, без петно или бръчка!

Вярвайте това: Бог, Който ни дава Своята святост, има силата да ни пази в нея! Най-безопасното място на земята е в подножието на кръста, смирили пред Божия трон. Колкото повече нечестиви са времената, толкова повече трябва да бъдем отдадени на Бога! Останете отдадени на Него! Не се предавайте на греха, а се отдавайте на Бога!

След това може да познаете какво наистина означава да ходиш в Духа – така че да не изпълняваш страстите на плътта. Означава следното: винаги да живееш в постоянно състояние на покорство и отдаденост на Божията сила! Да живееш в състояние на пълно покорство – да предадеш всичките си претенции за силата и егото ти. Да станеш напълно зависим от Бог, така че Той да изпълни всичко за теб и чрез теб.

Бъдете святи, както Аз съм свят – само чрез вяра!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1982 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Be Ye Holy](#)